

BÖNDÖR PÁL VERSEI

META

Mint aki egyfolytában főszereplő volt
s többé már nem is szerepel csak áll áll
úgy voltál licenciák és reminiszcenciák
és maradék-magad lényegi kivonata

a mozgólépcsőn az áruházban
a mindig-maszkban nem álruhásan.
Le-föl.

ETÜD KÉTSOROSSAL

Hiába hogy emeletnyi. A másik szabad
szemmel alig látható de keményebb anyagból gyúrták.
Miközben mi a száraz kenyeret daráljuk morzsának
zárt világunkon ők kopogtatnak. Az elsőt megnevezni
a szinonímák közül választva képtelenek vagyunk
a másokra nincsen szavunk. Meg aztán
hogyan mondjam el hogy hányszor
ba velem vagy is hiányzol? Miközben
a száraz kenyeret daráljuk
egyfolytában fekete-fehér történetet sugárzunk.

A KARSZTON

Még a kertekben is mészkeő fejek-karok
fehérlenek ki a földből. Mínta csontok:
sziklaszilánk-kódok. Nincsen rá más méret
ezt a tájat a fehér éggel kell mérjed.

hol volt hol nem volt
mindenféléképpen volt
és úgy lett
hogy hely a számomra nem lett
itt
bár dolgozni kellek még
s így naponta bejárok
ingázókkal zsúfolt buszokba furakszom
és velem
(de mindegyikük külön-külön)
a feleségem és két gyerekem.
Ezért
mikor odaérek — szülőhely? város? —
nem ingadozom
— feleljenek erre mások! —
én a rubrikát kitöltetlenül hagyom.

PANTOMIM

Legelőbb csak az udvarra. Majd a ház elé.
Később már a sarokra. Gyakorolni a sasszét.
Messzebb-tovább. Egy életen át ahogy az értelem
előtti koreográfia előírja. Balra és jobbra.
Hátra s előre. És forogsz, forogsz csak forogsz
mint a homok amit a szél felkapott
hogy mindenhova jusson belőled. Most és itt
élsz és elérsz a kezdetektől a végső pontig
aminek ha Amundsene nem de lehetsz Scott kapitánya
miként a passzív ellenállásnak — határozója?
tárgya? mije? Mert egy ideig még ellenállsz
az elmúlásnak: Utoljára semmit sem csinálsz.

WAKA

Van Gogh-sárga és
Rembrandt-barna. Gris-szürke.
Ez *bánt*. Inkább

legeljél füvet! Okádd
az epét — s ne mondd hogy zöld!

ÚJÉVI STRÓFA

Ajánlja énekét — de
 hiába? — ennek-annak
 s saját magát a dalnak!
 Hibát hibára halmoz
 e falusi anakrón
 és sánta Anakreon
 — ha énekel ha hallgat?
 A régít írja? (Most egy
 ideig leveleit
 tavalyinak keltezi.)
 Az jár csupán a korrallal
 hogy nem haladsz a korrallal?

ORPHEUSZ, MÉGIS?

Orpheusz — akit Dicsérni Teremtett-
 nek nevezett szonettjeiben Rilke —
 nagydobbal fogta volna a verebet?
 S őt magát nem a dicséret ihlette
 a kezdetek után újabb dalokra?
 Vagy a heves ellenállás? Egyre megy.
 Tudjuk hogy lett önmagának a szobra
 Orpheuszok közt az első. Mire megy
 a közönnyel szemben a legutolsó?
 S Mephisztó is bürokratizálódott
 mostanára. Döglött vizű halastó
 számtalan sok irodája: hogy ott
 lehetetlenülve a megalkuvás
 Orpheusz ne lehessen valaki más?

NAPJAINK

NÉMETH ITVÁNNAK

Délelőtt után délután —
 hát ez csak elég bonyolult?
 Mintha ereje már fogytán —
 valahogy be is alkonyult.

Ilyen meg olyan az élet? —
én a közhelytől nem félek.
Az a kérdés hogy mi helyett
mondják a sok közhelyet.